

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Amalia Valesko

Strona pozwana: Zollamt Klagenfurt

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego — Unabhängiger Finanzsenat (Austria) — Wykładnia art. 23, 25 i 26 WE oraz Załącznika XIII (Lista na podstawie art. 24 Aktu Przystąpienia: Słowenia, pkt 6 (Podatki), podpunkt 2 do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz.U. L 236, str. 906) — Utrzymanie przez Państwa Członkowskie w okresie przejściowym takich samych ograniczeń ilościowych dla wprowadzania na ich terytorium papierosów pochodzących ze Słowenii bez opłacenia dodatkowego podatku akcyzowego, jak ograniczenia stosowane przy przywozie z krajów trzecich — Ograniczenie ilości, jaka może być wprowadzona przez osobę mającą miejsce zamieszkania na terytorium kraju, większe niż ograniczenie przyjęte wobec większości krajów trzecich

Sentencja

- 1) Punkt 6 ust. 2 załącznika XIII do aktu dotyczącego warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on temu, aby Republika Austrii utrzymała, jako przejściowe, uregulowanie obejmujące ograniczenie zwolnienia z podatku akcyzowego do 25 sztuk w odniesieniu do papierosów pochodzących ze Słowenii przywożonych na terytorium Republiki Austrii w bagażu osobistym podróżnych mających swoje miejsce zamieszkania w tym państwie członkowskim i wjeżdżających na jego terytorium bezpośrednio przez granicę na lądzie lub wodach śródlądowych tego państwa członkowskiego.
- 2) Artykuły 23, 25 i 26 WE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one uregulowaniu krajowemu, na podstawie którego, tak jak w sprawie przed sądem krajowym, zwolnienie z podatku akcyzowego papierosów przywożonych w bagażach osobistych podróżnych jest ograniczone do 25 sztuk w przypadku ich przywozu na terytorium Republiki Austrii z określonych innych państw członkowskich, w szczególności z Republiki Słowenii, pomimo że w wyniku ostatniego rozszerzenia Unii Europejskiej owo ograniczenie zwolnienia nie jest stosowane już wobec żadnego państwa trzeciego poza jednym tylko wyjątkiem, szwajcarskiego obszaru wolnocłowego Samnauntal, a przywóz papierosów z państw trzecich zasadniczo korzysta ze zwolnienia w ilości do 200 sztuk.

(¹) Dz.U. C 143 z 11.06.2005

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 28 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank 's-Hertogenbosch, Niderlandy) — Jean Leon Van Straaten przeciwko Staat der Nederlanden, Republiek Italië

(Sprawa C-150/05) (¹)

(Konwencja wykonawcza do układu z Schengen — Zasada *ne bis in idem* — Pojęcia „tego samego czynu” i „czynu objętego wyrokiem” — Wywóz w jednym państwie członkowskim a przywóz w innym państwie członkowskim — Uniewinnienie oskarżonego)

(2006/C 294/23)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank 's-Hertogenbosch

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jean Leon Van Straaten

Strona pozwana: Staat der Nederlanden, Republiek Italië

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank 's-Hertogenbosch — Wykładnia art. 54 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw unii gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz.U. 2000, L 239, str. 19) — Zasada *ne bis in idem* — „Ten sam czyn” oraz „wyrok” — Ściganie przestępstwa zakwalifikowanego jako wywóz w jednym Państwie i przywóz w drugim — Prawomocny wyrok w przypadku uniewinnienia?

Sentencja

- 1) Wykładni art. 54 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen, z dnia 14 czerwca 1985r., między rządami państw unii gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanej w dniu 19 czerwca 1990r. w Schengen, należy dokonywać następujący sposób:

— decydujące kryterium dla celów zastosowania tego przepisu stanowi kryterium tożsamości zdarzenia, rozumianego jako istnienie całości, na którą składają się nierozdzielnie ze sobą związane zachowania, niezależnie od kwalifikacji prawnej tych zachowań lub chronionego interesu prawnego;

— co się tyczy przestępstw związanych ze środkami odurzającymi, nie jest wymagane, aby ilości narkotyków lub osoby występujące w sprawach w obu zainteresowanych państwach członkowskich były tożsame;

- czyn karalny polegający na wywozie i przywozie tych samych środków odurzających ścigany w różnych umawiających się państwach jest zasadniczo uznawany za „ten sam czyn” w rozumieniu tegoż art. 54, przy czym ostateczna ocena w tym zakresie należy do właściwych instancji krajowych.
- 2) Zasada *ne bis in idem*, zawarta w art. 54 tej konwencji, stosuje się do orzeczenia organów sądowych umawiającego się państwa, na mocy którego oskarżony został prawomocnie uniewinniony z powodu braku dostatecznych dowodów.

(¹) Dz.U. C 155 z 25.06.2005

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 5 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-226/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 96/82/WE — Niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2006/C 294/24)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: B. Schima, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Austrii (Przedstawiciel: E. Riedl, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niepełna transpozycja art. 8 ust. 2 lit. b), art. 11, 12 i 24 ust. 1 dyrektywy Rady 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi (Dz.U. L 10, str. 13)

Sentencja

1) Nie transponując w wyznaczonym terminie

- przepisów dyrektywy Rady 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi do ustawy krajowej *Mineralrohstoffgesetz i Schieß- und Sprengmittelgesetz* oraz *Elektrizitätswirtschaftsgesetz* landu Salzburg;

— art. 11 tej dyrektywy w odniesieniu do landów Salzburg, Styria i Tyrol;

— art. 12 tej dyrektywy w odniesieniu do landu Oberösterreich oraz

— art. 8 ust. 2 lit. b) tej dyrektywy w odniesieniu do landów Oberösterreich, Salzburg i Tyrol

Republika Austrii uchybiła zobowiązaniu ciążącemu na niej na mocy tej dyrektywy.

2) Republika Austrii ponosi koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 171 z 09.07.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-232/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pomoc państwa — Pomoc na rzecz Scott Paper SA/Kimberly-Clark — Obowiązek odzyskania — Niewykonanie z powodu zastosowania procedury krajowej — Krajowa autonomia proceduralna — Ograniczenia — Procedura krajowa przewidująca bezzwłoczne i skuteczne wykonanie w rozumieniu art. 14 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 — Procedura krajowa przewidująca, że środki zaskarżenia wniesione od wydanych przez władze krajowe decyzji nakazujących zapłatę mają skutek zawieszający)

(2006/C 294/25)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: C. Giolito, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Francuska (Przedstawiciele: G. de Bergues i S. Ramet, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niewykonanie w wyznaczonym terminie decyzji Komisji nr 2002/14/WE z dnia 12 lipca 2000 r. w sprawie pomocy państwa przyznanej przez Francję na rzecz Scott Paper SA/Kimberly — Clark (Dz.U. L 12, str. 1)